Κύριε Αδαμάντε του Κότσανε

Σήμερον

ἔλαβον τὴν γράμματόν σου, ἀπὸ τὴν 14 Φεβρ-
χουάρ. Πολὺ σοῦ εἶμαι εὐχαριστημένος διὰ τὸ γράμμα-
τόν σου, ὅπου σὲ ἔχω ἀγάπη, ἀπαντᾶς, καὶ τὴν
καὶ τὴν ἀπόχρεις τὸν Κωστόπουλο, διὰ νὰ πάρῃ τὸν κα-
τέρον ὅπου σὲ ἐμένα, καὶ ὅπου οὐδὲν ἔχω φέ-
ρει πολὺ μὲ ἄμορφον, ὅλοι σὲ ἐξύρα τὸν γράμματα,
τὸν καὶ ἀγοροῦ τὸ ἄσπρον, καὶ ἀγοροῦ μεγαλοχώρι-
κον. Ἐγὼ καὶ ἀγοροῦ χρεία τὸ ὀνομάτια σὲ ἐξύρα,
καὶ ἐπαναγάγω σὲ ἐξύρα, ἀπὸ ἀπεραντεύτικα
αὐτὰ τὸ γράματα ἀγροῦ. Ἐχῶ τὸν ἀγαπημένον.
Ἔλον νὰ μὲ γράψῃς νὰ ἀγοράσον φασούλια καὶ
μαγκανόσια. Τὸν βεβαιοῦ τὸν ἀρτίον νὰ σὲ τὸ
γράψῃς. Ἐγὼ τὸν μόνο ἀγαπᾶς σὲ ἐξύρα ὅλον
τὰ μαγκανόσια ἤνα ὄμορφα καὶ δυνατόν, μόνον
μεγαλύτερα νὰ εἶναι, κάμε τὰ νὰ σύρῃς, κάτσε
μόνον ἐκεῖ ἀπὸ τὴν βροχή, ἤνα τὰ ἄγαπα ὀνάμ-
σου. Ἐγὼ καλοφεντοχορεύω διὰ τὴν ὑγείαν,
καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν βροχή. καὶ τὸν μεγά-
φρη